132 /

S.^MI D. N. D. PAVLI

Diuina prouidentia Papæ V.

Literæ Decretales Canonizationis S. FRANCISCAE Romanæ Oblatæ Ordinis S. BENEDICTI Congreg.^nis Montis Oliueti Monasterij Turris ſpeculorum Vrbis.

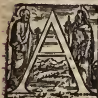

ROMAE Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ. M. D C I X.

PAVLVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM. Cælestis aquæ flumen, quod ab inexhausto vitę fonte procedens, perpetuo fluit impetu, qui lætificat Ciuitatem Dei, cum abundantiùs effunditur, & hortos plantationum supernæ Sapientiæ, hoc est fidelium mentes, septem charismatum donis, felici inundatione fœcundat; tunc sanè, qui magnus est semper, magnus nimis apparet, & mirabilis in altis Dominus: in Sanctis suis videlicet, qui terrena abnegantès desideria, ac solem Iustitiæ induti, Dominum nostrum Iesum Christum, vitæ puritate sine reprehensione nitidi, virtutum luminibus, igne charitatis accensis, quasi stellis ornati, excelsi spiritu, in carne ambulantes, & secundum carnem non militantes, cæli pretiosi Domino, & Dei sedes efficiuntur. Quæ sapè dexteræ Excelsi opera multò illustriora resplendent, multòque cernitur admirabilior magnificentia Domini, cum erga vascula infirmiora, & sexum consilij imbecillioris, apponens cor suum, misericordiarum suarum diuitias superabundanter elargitur. De quo cælesti dono meritò omnis Ecclesia; sed Romana præcipuè in Domino gloriatur; Quæ, cum inenarrabili Dei beneficio cunctis prælata Ecclesijs, Principatum acceperit Ecclesiarum, & beatorum Principum Apostolorum doctrina fuerit vnà cum sanguine irrigata, hoc etiam agnoscit felicitatem suam, quòd, vt fortissimorum Martyrum purpuratis populis, vt venerabilium Sacerdotum beatis cætibus, castissimarumq; Virginum splendidis choris, ita etiam sanctarum Mulierum cælestibus numeris, quasi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora, Orbi vniuerso præfulget. In hac igitur Ecclesia, matre Ecclesiarum, & magistra sanctitatis, renouans Dominus castitatis, & multarum excellentium virtutum vetusta Romanarum mulierum fidelium exempla, ducentis fermè ab hinc annis, in ornamentum totius domus suæ, Ecclesiæ vniuersæ, suscitauit mulierem, vera fortitudine fortem, FRANCISCAM nomine. Hæc enim per gratiam Spiritus sancti, naturæ vsum, & sexus infirmitatem transgrediens, accincta robore, & in spiritu ambulans, desideria carnis non perfecit, sed odit animam suam in hoc mundo, vt in vitam æternam custodiret eam, & per altissimam humilitatem elegit abiecta esse in domo Domini, ac propter verba labiorum eius custodire vias duras, currens per arduas Christianæ perfectionis semitas in odorem vnguentorum sponsi: quamobrem introduxit illam Rex in cellaria sua, vbi exultat, & lætatur in eo, vbi non occidet vltrà Sol eius, & Luna eius non minuetur. Huius virtutes, fidei puritas, vitæ morumq; sanctitas, aliaq; huiusmodi cælestia dona, miraculorum insignibus comprobata testimonijs, adeò excellentia fuerunt, vt Ecclesiæ catholicæ auctoritatis illustratione diutiùs destitui planè non deberent, sed proponenda aliquando essent imitanda fidelibus, vt glorificaretur per illam Dominus Pater misericordiarum. Quam etiam ob rem nonnulla de eiusdem virtutibus, & miraculis hic duximus ex legitimis actis referenda. Dilecta Dei filia FRANCISCA ex Paulo Buxio, & Iacobella de Broffedeschis Romanis, nobilibus genere, sed longè nobilioribus prole coniugibus nata, & è Laurentij mariti familia de Pontianis vocata, data est Ecclesiæ suæ à Domino circa annum M. CCC. LXXXIV. Quæ, vt erat forte gratiæ Spiritus sancti, sortita animam bonam, vel in infantia sua signa futuræ sanctitatis dabat. Auersabatur gaudia huius sæculi, eiusq; ætatis ludos, & illecebras abhorrens, solitudine magnopere capiebatur. Crescens confortabatur spiritu, & quam amabat, solitudine fruebatur, in dies magis orationi vacando. Vndecimum annum nata, vt iugum Domini citò portare inciperet, Christo virginitatem consecrare, & monasterium ingredi proposuit; sanctoq; proposito huiusmodi conuenienter viuendo, quasi solitariam vitam agebat, & iam in cælis conuersari incipiebat. Verùm quia voluntas Dei erat, vt coniugalis status perfectionis grande documentum daret, parentes, quibus subdita erat, nubere viro diuiti, & nobili eam voluerunt: illa verò haud desijt nupta cogitare quæ Dei sunt, sed in sancto, & immaculato coniugio virum habuit, tanquam non haberet; & quemadmodum Sara obediebat Abrahæ, sic illa viro semper obediens fuit. Curis familiaribus à spiritualibus minimè distrahebatur: sed rebus domesticis dispositis, non egrediebatur foras cum Dina, vt videret filias alienigenas, sed ipsas horas in secreto cubiculi sui deuotè orando, & meditando quotidie transfigebat. Abstinebat spectaculis, nuptiarum celebrationibus, non ingrediebatur domum conuiuij, neque etiam cognatorum, eiusq; oblectamenta, & deliciæ erant Ecclesias, & Hospitalia frequen-

tare, verbi Dei prædicationibus, & diuinis Officijs cum deuotione intendere. Ac qua ratione in dies magis Christo placeret indagans, quod sibi viro alligatę nó licebat, id, vt Sorores suę in Christo Romanæ mulieres præstarent, curauit. Itaque complures à sęculari ad arctioris vitæ institutum reuocans, domum religiosam Oblatarum in Regulą Beati Benedicti Congregationis Montis Oliueti in Vrbe instituit. Et cum dedisset Domino innupta, dedisset nupta fructus suos, multiplicans Deus cum illa misericordiam suam, fructificare etiam eam voluit in sancta viduitate. Itaque, defuncto marito, paucis annis ante suam dormitionem, varijs seruitutis obsequijs non destitit Christo famulari. Proinde sanctum claustralis vitæ propositū sollicitè adimplere volens, absque mora Oblatas, quas ipsa Christo pepererat, nudis pedibus adit, ac vinculo de collo pendente, prona in terram, multisq; cum lacrymis, quasi peccatrix indigna, non tamquam earum parens suppliciter illas orat, vt se ipsarum numero adscribant. Adscripta, verbo, & exemplo, magnopere, vt par erat, in Sororibus profecit, donec consummato curriculo, ad coronam iustitiæ accipiendam de manu Dei, ætatis suæ anno L.v.I. virtutum donis onusta, & signis, ac prodigijs clara à Domino euocata est. Cuius ex multis, ac præclaris virtutibus humilitas in primis, per quam ad solidam, veramq; celsitudinem peruenitur, maximè enituit. Non illi, etiam dum in coniugio vixit, quanquam nobili, & opulento viro collocatæ, serica, non auro contexta, sed vilis, & lanea vestis. In claustrali vita, esset licet omnium Oblatarum mater, item domi, quasi domina, ministrari nunquam, sed, memor Domini verbi, ministrare omnibus amabat, ac tanquam ancilla tractari, & ancilla videri delectabatur, alioq; honoris titulo, quam peccatricis, immunditiæ vasculi, fœminæq; vilissimæ, & abiectæ se minimè insigniuit. Nec verbis tantùm, sed re etiam propter Christum, vt abiecta esset, sedulò curabat: ita vt sæpè è suburbana vinea sua reuertens, lignorum fasces in capite pauperibus portaret, interdum asellum, lignis, & sarmentis, in vsum similiter pauperum onustum, per Vrbem ageret; ostendens videlicet omnia esse facilia charitati, qua etiam beatam mulierem abundè fuisse à Spiritu sancto donatam, præter huiusmodi perfectionis opera, cuius est vinculum charitas, illa præterea declarant. Super egenos, & pauperes benignè, & multifariam respiciebat, largas eleemosynas, hospitalium præsertim infirmis erogabat. Visitabat eos frequenter, neque solùm afferebat corporis cibaria, sed monita etiam salutis, & ad Ecclesię sacramenta suscipienda illos inducebat. Pium afflictos consolandi officium, ad amorem Dei, & mundi contemptum cohortando, assiduè præstitit. Orabat frequenter pro peccatoribus feruenti spiritu, maximèq; in id incumbebat eius sollicitudo, vt Romanas matronas à pompis sæculi, & ornatus vanitate abduceret. Et quoniam, vt Beatus inquit Gregorius, pœna interrogat si quietus veraciter amat, sicut non extollebatur prosperis, sic tribulationibus agitata, non solùm æquo animo, patienterq; ferebat, sed nouit etiam, Sanctorum æmulando virtutem, Domino gratias agere. Nam exilio mariti, bonorumq; magna iactura, & domus vniuersæ mœrore, aliquando grauiter tentata, eius querelæ benedictiones illæ frequentes fuere, Dominus dedit, Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum. Potuit similiter in eo, qui illam confortabat, non solùm aduersa mundi huius, sed Principis quoque tenebrarum visibilibus insultibus fortiter resistere. Sæpè enim inter orandum à Diabolo verberibus affecta, ad terram allisa, cæsaq; in facie, induta loricam iustitiæ, & sumpto scuto fidei, Tentatorem sic imperterrita elusit, vt illi formidabilis euaderet; sed & Angeli præsidio, quem familiarem, protectorem, & comitem singulari Dei beneficio habebat, ab huiusmodi inimici tentationibus defensam in actis consignatum apparet; vnde factum putatur, vt post B. FRANCISCAE dormitionem, statim eiusdem imagines cum Angelo pingerentur, & visu retentum fuerit. Nec minori virtute in Christo Iesu cum hoste domestico pugnauit. Sed exemplo electorum Dei, admirabilem in modum castigauit corpus suum, & in seruitutem redegit. Cibum illi semel in die herbæ, & legumina, aqua potum præbuerunt. Siue vigilaret, siue dormiret, asperum laneum indusium non exuebat, duroq; cilicio, ac ferreo cingulo super nudum membra mortificabat; accedebant flagella ferreis aculeis aspera, quibus corpusculum, quanquam aliundè attritum, seuerissimè atterebat. Sed quoniam tanti illi erat obedientia, vt iussa ageret etiam quod nolebat, confessarij mandato ab huiusmodi corporis cruciatibus modicè temperauit. His autem modis, eum, qui foris est, hominem affligens, ex quo ille qui intus est, firmior redditur, magno mentis ardore, diuina omnia, præsertim Domini passionem contemplabatur, tantumq; lacrymarum profundebat, vt doloris sensu acerbissimo confici putaretur. Sæpè, cum oraret, maximè sumpto Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, spiritu in Deum eleuata, ac cælestium contemplatione rapta, immobilis persistebat. Huiusmodi virtutes, ardentis fidei munere stabilitas, miraculorum clarissimis luminibus manifestare volens mirabilis Dominus, multa grandia signa, multaq; mirabilia operari per Sanctam suam, & viuentem, & dormientem dignatus est. Nam vt ex multis pauca referantur; primùm super ægros manus imposuit, & benè habuerunt. Siquidem comitiali morbo

bo

bo grauissimo quinque annorum ægrotus adolescens, Menicus nomine, Tartagliæ cuiusdam filius, cum illum ad sanctam mulierem Rentius auunculus duxisset, vt orationibus eius iuuaretur, & illa manu super ægroti caput imposita, benè sperare iussisset, quando diuina bonitate confideret, amplius morbum non passurum, confestim sanatus est. Eiusdem manus contactu, puerum, Lælij de Cinque Romani filium, hernia cum ruptura laborantem, & mox chirurgo tradendum, extrema remedia adhibituro, statim similiter ancilla Christi sanauit: ac Sanctæ auxilium implorando obuiam illi facta fœmina quædam, Angelella nomine, quæ ex articulari morbo brachij vsum, absque spe sanitatis perdiderat, illicò conualuit. Dedit quoque admirabiliter per illam Dominus escam esurientibus, & opera, quæ ipse fecit, innouauit. Cum in Monasterio ageret, iam Oblata, contigit aliquando vt sororibus, tunc numero quindecim, sub refectionis horâ, panis paucula solùm fragmenta, quæ vix tribus reficiendis sufficiebant, esse cognosceret; quamobrem, ceteris valde sollicitis, sola ipsa immota Dominū prouisurum inquit, positisq; fragmentis super mensam benedixit, & comederunt omnes agentes gratias Deo, ac saturatæ sunt, tantumq; panis superfuit, vt canistrum impleretur. Ad hęc cum ex iisdem sororibus complures extra Vrbem, ligna parandi causa, mense Ianuario essent, ac præ labore sitirent, & ad aquam hauriendam vllam ex ijs procul ire FRANCISCA honestum non duceret, in Domino sperare illas iubet, Dominumq; prouisurum pariter affirmat; tum verò statim ad vicinam arborem conuersæ, vitem, & in ea tantum vuæ adspiciunt, vt suum vnaquæque botrum, iussu FRANCISCAE gratias Deo agentis, decerpere, ac sitim restinguere potuerit. Elementa quoque non semel B. FRANCISCAE sanctitatis testimonium dederunt: Primùm enim, cum in vigilia Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli à visitanda Apostoli Pauli Basilica, nonnullis ex sororibus comitata reuerteretur, in proximam vineam suam cum flexisset, ibique ad aquæ riuum sedisset, mentemq; leuasset ad Deum, in ecstasim rapta, super labentem aquam, minimè aduertens, genua flexit, nec modico tempore aqua circumsepta persistit; postquam verò ad se rediit, siccis vestibus ex aqua egressa est, non secus ac si illam non attigissent. Simili deinde miraculo eodem anno, & loco Beatæ Virginis Mariæ horas recitans, ancilla Dei honorificata est; maximo enim imbre in aperto oppressa, orare nihilominus perseuerauit, & comitibus omnibus madidis, sola madefacta non est. Potens etiam fuit, cælestis gratiæ dono, secreta cordium cognoscere: Etenim Laurentium Tuccij filium adolescentem à proposito occidendi gladio linguæ Franciscum Sclauium educatorem suum reuocauit, Christiana charitate illum corripiendo, & à concepto peccato dehortando, quod nulli reuelauerat. Simili spiritu mortem inopinatam incolumis infantis, quasi præuidens, vitam illi æternam procurauit: Nam, horâ secunda noctis, quæ diem natalem eiusdem infantis sequuta est, domo præter morem egressa, stimulo charitatis, & gratia Spiritus sancti, quæ tarda nescit molimina, impellentibus, intempestiua sollicitudine, vt ceteris videbatur, cum nulla accelerandi baptismi appareret causa, vt statim baptizaretur curauit; post baptisma verò subitus infantem morbus, quē mors consequuta est, occulto Dei iudicio inuasit. Et his quidem signis, inter cetera clarificauit Dominus famulam suam, in seruitute corruptionis vitæ huius degentem. Postquam verò ab hac seruitute in libertatem gloriæ liberata est, ipso die dormitionis eius, quæ Vrbem vniuersam commouit, & duobus sequentibus, quibus diebus eius corpus inhumatum fuit in Ecclesia Sanctæ Mariæ Nouæ nuncupatæ, simili miraculo, quo Sanctorum suorum corpora non semel honorauit, FRANCISCAE etiam corpus honorare dignatus est Dominus: Tantis enim odoribus fragrauit, vt omnia odoratis floribus referta visa fuisse acta testentur. Multa exinde ancillæ Dei sanctimonię pręclara miracula fidem fecerunt: Complures enim grauissimis, & extremis morbis, opem, quam in medicinæ auxilijs inuenire non potuerunt, in eius, vel libri horarum beatæ Mariæ Virginis, vel vestium contactu, per eius merita, & intercessiones præsentaneam inuenerunt. Constat enim inter cetera Viterbiensem fœminam Augustinam Angeli lippitudine, quæ visum illi ademerat, panno oculis admoto, quo sacrum FRANCISCAE corpus contectum fuerat, subitò sanatam, & Hieronymum quemdam Aromatarium, qui peste laborabat, in articulo mortis eiusdem Sanctæ veste superiniecta, ac voto eidem facto subitò similiter conualuisse; aliam verò fœminam febri cum pleuritide, ad perniciem procedente, affectam, cui medicus neque ad sequentem diem vitam promittebat, FRANCISCAE velo lateri imposito, dolore statim liberatam, & postridie è lecto sanam consurrexisse. Multi etiam sanctæ mulieris auxilio, & intercessione deuotè solùm inuocatis, è morbis similiter varijs, & grauibus diuina gratia euaserunt. In his mulier quædam, nomine Magdalena de Clarellis, peste & ipsa laborans, quæ quanquam chirurgi scalpello læsa, brachij dolore ita cruciaretur, vt non putaretur à morte procul abesse, eadē hora conualuit, qua mater ad FRANCISCAE sepulchrum, pro filiæ sanitate orauit. Insigni quoque miraculo crurum sanitate, B. FRANCISCAE intercessione, à Domino donatus fuit puer annorum quatuor, Pauli Totti filius, qui cum grauibus vlceribus in-

cessu

cessu prohiberetur, mater quod puerum minimè sanescere medicinæ remedijs cerneret, illo in vlnis suscepto, cum ad Sanctæ imaginem in Ecclesiam beatæ Mariæ Transtyberim, pro eius sanitate deuotè oratum venisset, nondum finita oratione, ecce ex vlnis deponi puer rogat, depositus, ambulare incipit, ac domum pedibus redit, solutisq; ligaminibus, & amotis emplastris, non solùm sanis cruribus, sed etiam, vt diuina magis per Sanctæ suæ merita eluceret potentia, sine cicatricibus inuenitur. Huius itaque tam excellentis sanctitatis lucernam, quoniam sub modio esse nolebat Dominus, sed aliquando super candelabrum, Apostolicæ auctoritatis decreto, constituendam præordinauerat, factum est, vel paucis mensibus post felicem Sanctæ obitum, vt bo. me. Andreas Episcopus Auximanus fe. rec. Eugenij Papæ I I I I. Prædecessoris nostri, tunc in Vrbe in spiritualibus Vicarius, examen testium super eius vita, & miraculis committeret Episcopo Boueñ, ac Priori Monasterij Sanctæ Crucis in Hierusalem Ordinis Chartusiensis, qui multorum testimonijs susceptis, summariam inquisitionem egerunt. Deinde verò biennio, ac nonnullis mensibus elapsis, & causa bo. me. Cardinali de Albertis delegata, instantibus Procuratore, & Syndico Monasterij Sanctæ Mariæ Nouæ, anno M. C D. X L I I I. processucausæ huiusmodi coram bo. me. Dominico Cardinale Firmano nuncupato, subdelegato Cardinalis de Albertis, ritè instituto, triginta & octo testes super octoginta articulis recepti sunt. Defuncto Eugenio Prædecessore prædicto, anno M. C D. L I., meritis B. F R A N C I S C AE exigentibus, fel. rec. Nicolaus Papa V. pariter Prædecessor noster, qui Eugenio in Apostolatu successerat, ad Canonizationis eius negotium aggressus, inquisitionem peragi per Spoletanum, & Mindoniensem Episcopos mandauit; coram quibus à Procuratore, & Syndico prædictis testes ad numerum centum, & triginta duorum sunt producti, & super nouis articulis ritè, & rectè recepti, ac processus accuratè, & legitimè formatus. Ac licet rem transigi, & B. FRANCISCAM Sanctam declarari, nec tunc temporis, neque postea tot annis successerit; tamen Dominus Sanctæ suæ summum honorem, in terris debitum, ad hanc vsque diem occulta dispensatione differri volens, non permisit interea alijs honoribus destitui; numquam enim deuotio fidelium erga ancillam suam refrixit in Vrbe, quinimò dies transitus eius, auctoritate Apostolica, & Populi Romani pia sollicitudine in honore, & in Curia Capitolina festus habitus fuit, donec fel. rec. Clemens Papa V I I I. Prædecessor noster, pro sua Pastorali prouidentia, spiritu Dei motus, pijs eiusdem Populi Romani precibus benignè aures præbens, Canonizationis B. F R A N C I S C AE opus, ad decorem, & vtilitatem domus Dei iam diù cœptum consummandū censuit. Itaq. bo. me. Seraphino S. Saluatoris in Lauro, necnō dilectis filijs nostris Hieronymo S. Blasij de Annulo Pamphilio, & Io. Garziæ SS. Quatuor Coronatorū Tit. S. R. E. Presbyteris Cardinalibus Millino nuncupatis, tunc Sacri Palatij Apostolici causarum Auditoribus commisit, vt viderent, an, secundum Sacrorum Canonum Decreta, & Ecclesiæ Romanæ receptum morem Canonizatio huiusmodi celebrari posset. Illis verò, & in eorum locum, ijsdem ad Cardinalatus honorem, eorum exigentibus meritis, promotis, postea subrogati dilecti etiam filij Franciscus Peña, Horatius Lancellottus, & Io. Baptista Pamphilius, eiusdem Sacri Palatij causarum pariter Auditores processus, & acta omnia ab exordio causæ, vt res postulabat, recēsentes, probationes diligenter perpenderūt, nouoq; processu ritè cōfecto, sanctitatis & miraculorū, B. FRANCISCAE ab eius obitu ad annū vsq. M. DC. IV, quo anno hęc agebantur, continuā cōnstantemq; famam probari voluerunt. Verùm, viā vniuersæ carnis ingresso Clemente Prædecessore, & humilitate nostra ad summū Apostolatus gradū nullo suffragio meritorum à Domino euocata, nec cessante Populo Romano sancta sedulitate instare, vt causa Canonizationis huiusmodi absolueretur. Nos ex officij debito Pastoralis, quæ ad Dei laudem, & fidelium ædificationem sunt, quantū in Domino possumus, promouere cupientes, ac non ambigentes id genus esse triumphalem Canonizationis honorem, per quem sapientiam Sanctorum narrant populi, & laudem eorum nunciant Ecclesiæ, patriæq; nostræ Inclitæ Vrbis Romæ charitate cogente, ne filiæ suæ merita veneratione, quasi noua corona destitueretur, Prædecessorum nostrorum vestigijs insistentes, rei tantæ in nomine Domini perficiendæ consilium cæpimus. Quapropter, cognita eorundem ex Auditorum relatione, illorum pro Canonizatione sententia, illam, & vniuersam causam à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus, & Ceremonijs præfectis, accuratissimè recognosci, & examinari mandauimus; qui rediù multumq; discussa, ac disputata, B. FRANCISCAE vitæ excellentem cū fide sanctitatem, & præclara miracula ex omnibus processibus, primo excepto, satisq; legitimè ad rem, de qua agebatur, probata, & ad Canonizationem procedi rectè posse censuerunt. Itaque eorum sententia vna cum omnibus, quæ in causa erant, in Consistorio nostro Secreto à Venerab. fratre nostro Dominico Episcopo Ostien. S. R. E. Card. Pinello nuncupato, Sacri Collegij Decano, & eorundem Cardinalium antiquiore, summatim, & appositè relatis, cum reliqui Cardinales, qui ad fuerunt idem censuissent, in publico sequenti Consistorio audita dilectorum filiorum Cameræ Vrbis nostræ Conseruatorum pro

Cano-

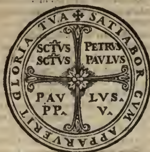
Canonizatione huiusmodi,per dilectum filium Hieronymum de Rubeis P. R. Aduocatum habita, diserta oratione,ac de re tanta Nos,vt oportebat,cum iisdem Cardinalibus, & Episcopis deliberaturos, responso dato; eosdem Cardinales, & Episcopos ad implorandum eleemosynis, ieiunijs,& orationibus diuinum auxilium,in Domino hortati sumus.Deinde eorumdem Cardinalium, Patriarcharũ, Archiepiscoporum,& Episcoporum in Vrbe præsentium,Consistorio semipublico indicto, in quo etiã nostri,& Apostolicæ Sedis Notarij,& Sacri Palatij Apostolici Causarũ Auditores vocati adfuerũt. Iidem Cardinales,Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi oẽs B. FRANCISCAM ex ijs,quæ à Nobis proposita,& ex processu relata fuerant,iure canonizandam esse censuerunt. Quorum sentẽtijs auditis,Nos gratias Deo agentes, quod ancillam suam per ministerium nostrum honorificari velle dignaretur,Canonizationis diei declarationem nobis reseruauimus,omnesq; ad deuotè interim nobiscum orandum, & eleemosynis,ieiunijs,ac sacrificijs cœlestem Spiritus sancti fauorem in eam rẽ infirmitati nostræ procurandam,iterum adhortati sumus. Ac tandem,ritè peractis omnibus,quæ Sanctorũ Patrum auctoritas, Sacrorum Canonum statuta, Sanctæq; Romanæ Ecclesiæ antiqua consuetudo in re huiusmodi peragenda præscribunt, hodie in Sacra Beati PETRI Principis Apostolorum Basilica, ad quam vnà cum ijsdem fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus,necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis,alijsq; Romanæ Curiæ Prælatis,Officialibus, ac familiaribus nostris,Clero sæculari, ac regulari, hymnum AVE maris stella, Beatæ Mariæ Virgini, cantorum cœtu resonante,solemni ritu processimus,maxima populi frequẽtia:Post prædictorum Conseruatorum,pro Canonizationis decreto,per eumdem Aduocatum consuetas petitiones repetitas, post sacras litanias, hymnosq; decantatos,precibusq; in spiritu humilitatis præmissis,ac Spiritus sancti gratia ritè implorata.

Ad honorem Sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis,ad Fidei Catholicæ exaltationem,& Religionis Christianæ augmentum,auctoritate eiusdem Sanctissimæ Trinitatis Patris,& Filij, & Spiritus sancti,Beatorum Apostolorum Petri,& Pauli,ac nostra,de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium,Patriarcharum,Archiepiscoporum,& Episcoporum in Vrbe præsentiũ consilio, & vnanimi cõsensu,Beatam FRANCISCAM Romanam,ex oblatis Monasterij Turris speculorũ Vrbis,ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Olìueti, cuius corpus Romæ in Ecclesia Sanctæ Mariæ nouæ nuncupatæ in pace quiescit,de cuius Sanctitate vitæ,fidei sinceritate,& miraculis plenè cõstabat,& constat,Sanctam esse definiuimus,ac Sanctarum mulierũ catalogo adscribendam decreuimus, prout præsentium tenore definimus,decernimus,& adscribimus, illamq; omnes fideles venerari mãdauimus,& mandamus: Statuentes, vt ab vniuersali Ecclesia in eius honorem Ecclesiæ,& Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur,ædificari,& consecrari possint,& singulis annis die IX. Martij festum ipsius,& Officium Sanctarum,nec Virginum,nec Martyrum ad Breuiarij Romani præscriptum deuotè celebretur. Præterea,eadem auctoritate,omnibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis,qui annis singulis eodem die festo ad Sepulchrum,in quo corpus eius requiescit,deuotè accesserint,necnon Ecclesias, & Altaria in ipsius honorem cõstructa deuotè pariter visitauerint,easdem Indulgentias,& peccatorum remissiones concessimus,& elargiti sumus,prout concedimus,& elargimur,quæ cæteris dicti Ordinis Ecclesijs in diebus Festis eiusdẽ Congregationis Mõtis Oliueti Sanctorum iam cõcessæ sunt. Deniq; exactis omnibus,quę Canonizatio huiusmodi postulabat,ac Deo Patri Immensæ maiestatis,venerandoq; eius vero,& vnico Filio,sanctoq; Paraclito Spiritui laudibus sacro hymno cãtatis,Ecclesiæ communi prece orauimus Dominum,vt quoniam Beatæ FRANCISCAE festiuitate gaudebamus, eius exẽplo piæ deuotionis erudiremur affectu,ac sacrosanctis sacrificijs ad Altare Principis Apostolorum Pontificali ritu, cum eiusdem Sanctæ cõmemoratione oblatis,plenariam omnibus Christi fidelibus ibi præsentibus,ad Dei laudem,& gloriam Sanctæ eius, peccatorum Indulgentiam, & remissionem concessimus. Confiteamur igitur Domino Dominorum,per quẽ amici eius honorificantur nimis,& à quo gloria,& honor omni operanti bonũ. Et quoniam Sanctæ etiam huius præsidium iam cernimus nobis diuinitus comparatum,æquũ est nos sempiternam clementiam orare, vt cuius in terris voluit his nostris calamitosis temporibus gloriam manifestari illam, etiã in tribulationibus nostris nobis adesse, & obsecrationes pro Ecclesiæ Sanctæ exaltatione, hæresum extirpatione,Principum Christianorum vnione, patrocinio suo promouere sentiamus, per CRISTVM Dominum nostrum. Ceterum, quia nimis difficilè foret præsentes nostras Literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri, volumus, vt earum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbiq; fides habeatur, quæ ipsis præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ essent, haberetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit; indignationem Omnipoten-

tis

tis DEI, ac Beatorum PETRI, & PAVLI Apostolorum eius se nouerit incursurum.
Dat. Romæ Apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ M. DC. VIII. iiij. kal. Iunij, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

✝ Ego Paulus Cath.cæ Ecclesiæ Episc.s

✝ Ego Dominicus Episcopus Ostien. Card. Pinellus.
✝ Ego Fr. Hieronymus Episc. Portuen. Card. Asculan.
✝ Ego Antonius Maria Episc. Prænestin. Card. Gallus.
✝ Ego Antonius Episc. Albanen. Card. Saulius.
✝ Ego Marianus Episc. Tusculan. Card. de Camerino.
✝ Ego Euang. tt. S. Lauren. in Lucina Presb. Card. Cusentin.
✝ Ego Fr. Gregorius tt. S. Mariæ Transtib. Presb. Card. de Mont'Elpero.
✝ Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ in Aracœli Presb. Card. à Monte.
✝ Ego Octauius tt. S. Alexij Presb. Card. Parauicinus.
✝ Ego Octauius tt. S. Praxedis Presb. Card. Aquauiua.
✝ Ego Octauius tt. S. Sabinæ Presb. Card. Bandinus.
✝ Ego Laurentius tt. S. Lauren. in Pane, & Perna Presbyter Card. Blanchettus.
✝ Ego Bartholom. tt. S. Mariæ in Porticu Presb. Card. Cæsius.
✝ Ego Franc. tt. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Mantica.
✝ Ego Pompeius tt. S. Balbinæ Presb. Card. Arigonus.
✝ Ego Bonifacius tt. S. Hieronymi Illyricorum Presb. Card. Beuilaqua.
✝ Ego Dominicus tt. S. Honufrij Presb. Card. Thuscus.
✝ Ego Robertus tt. S. Mariæ in Via Presb. Card. Bellarmin.
✝ Ego Dominic. SS. Duodecim Apost. Presb. Card. Gymnas.

✝ Ego Antonius tt. S. Crucis in Hierus. Presb. Card. Zapata.
✝ Ego Innoc. tt. ss. Nerei, & Acchilei Presb. Card. Bubalus.
✝ Ego Ioannes tt. S. Marci Presb. Card. de Vicentia.
✝ Ego Iacobus tt. S. Stephani in Monte Celio Presb. Card. Sannesius.
✝ Ego Hieronymus tt. S. Blasij de Annulo Presb. Card. Pamphilius.
✝ Ego Ferdinandus tt. S. Eusebij Presb. Card.
✝ Ego Scipio tt. S. Chrysogoni Presb. Card. Burghesius.
✝ Ego Ludouicus tt. S. Pancratij Presb. Card. Montisregalis.
✝ Ego Mapheus tt. S. Petri in Monte Aureo Presb. Card. Barberinus.
✝ Ego Io. Garsia tt. SS. Quatuor Presb. Card. Millinus.
✝ Ego Marcellus tt. SS. Quirici, & Iulitæ Presbyter Card. Lantes.
✝ Ego Franciscus Sfortia Diac. Card. S. Mariæ in via lata.
✝ Ego Alexander S. Laurentij in Damaso Diaconus Card. Montaltus S. R. E. Vicecancellarius.
✝ Ego Andreas Sancti Angeli in foro Piscium Diac. Card. Peretus.
✝ Ego Io. Bapt. S. Mariæ in Cosmedin Diac. Card. Detus.

S. Cobellutius.

S. de Vrsinis.

Registrata apud Scipionem Secretarium.